EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 11.9.2024.
COM(2024) 400 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI,

kas paredzēts Regulā (ES) Nr. 1233/2011, par Komisijas veiktajām sarunām eksporta kredītu jomā

1. Ievads

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulas (ES) Nr. 1233/2011 par dažu pamatnostādņu piemērošanu oficiāli atbalstītu eksporta kredītu jomā un ar ko atceļ Padomes Lēmumus 2001/76/EK un 2001/77/EK[1], I pielikumu paredzēts, ka Eiropas Komisija ziņo Eiropas Parlamentam par sarunām oficiāli atbalstītu eksporta kredītu jomā. Šis ziņojums attiecas uz laikposmu no 2016. gada septembra līdz 2023. gada beigām.

Kopš 20. gadsimta septiņdesmito gadu beigām **ESAO Vienošanās par oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem** ("Vienošanās") ir galvenais forums starptautiskajiem noteikumiem par eksporta kredītiem[2]. Papildus vispārējiem noteikumiem par eksporta kredīta darījumiem Vienošanās ietver arī "nozaru vienošanās", kas attiecas uz īpašiem finansēšanas noteikumiem konkrētām rūpniecības nozarēm un darbības veidiem. Šā ziņojuma aptvertajā laikposmā tika panākta vienošanās par **Vienošanās modernizāciju** (tajā skaitā par tās noteikumu saskaņošanu, lai labāk atbalstītu Parīzes nolīguma klimata mērķus) – šis process tika sākts 2020. gadā un sekmīgi pabeigts 2023. gadā. Turklāt Vienošanās dalībnieki 2021. gadā vienojās **pārtraukt sniegt oficiālu eksporta kredītu atbalstu ogļu elektrostacijām**.

Ārpus ESAO galvenās sarunas notika saistībā ar **starptautisko darba grupu eksporta kredītu jautājumos** ("SDG"), kurā iesaistījās ESAO un lielākās jaunietekmes ekonomikas. Sarunas, kas sākotnēji tika sāktas 2012. gadā, pārskata periodā turpinājās, bet 2020. gadā tika apturētas, jo nebija konverģences pamatjautājumos.

2. Pārskata perioda norises ESAO

Noteikumu izstrāde

Pārskata periodā visnozīmīgākās sarunas par noteikumu izstrādi bija šādas: vienošanās 2023. gada jūlijā par Vienošanās modernizēšanu un tās turpmāku saskaņošanu ar klimata mērķiem; vienošanās 2021. gada oktobrī par oficiāla eksporta kredītu atbalsta un saistītā atbalsta aizliegumu jaunu ogļu elektrostaciju vajadzībām veiktajam eksportam un iekārtu eksportam uz esošajām stacijām. Citas vērā ņemamas norises pārskata periodā bija ogļu aizlieguma pārskatīšanas uzsākšana 2022. gadā, Vienošanās noteikumu par vietējām izmaksām un tirgus procentu bāzes likmes (*CIRR*) reforma. Turpmāk ir minētas arī vairākas citas Vienošanās izmaiņas.

(i) Vienošanās modernizācija un Nozares vienošanās par klimata pārmaiņām (*CCSU*) darbības jomas paplašināšana

Pēc pirmā ES priekšlikuma 2019. gada novembrī dalībnieki 2020. gada novembrī vienojās par kopīgu satvaru sarunām par Vienošanās modernizēšanu. Tehniskās sarunas sākās 2020. gada novembrī, un galīgā vienošanās tika panākta 2023. gada martā.

[1] OV L 326, 8.12.2011., 45. lpp.

[2] Šobrīd Vienošanos ir 11 parakstījušas dalībnieces: Amerikas Savienotās Valstis, Apvienotā Karaliste, Austrālija, ES, Japāna, Jaunzēlande, Kanāda, Koreja, Norvēģija, Šveice un Turcija.

Modernizācija, kas stājās spēkā 2023. gada 15. jūlijā, ļauj pagarināt atmaksāšanas termiņus līdz 22 gadiem klimatam draudzīgiem darījumiem un līdz 15 gadiem lielākajai daļai citu darījumu. Uz visām valstīm attiecas vienādi noteikumi par maksimālajiem atmaksāšanas termiņiem (nenošķirot I un II kategorijas valstis). Modernizētā Vienošanās arī nodrošina lielāku atmaksāšanas grafika elastību (t. i., atmaksāšanas noteikumu struktūru, kas ietver pamatsummas atmaksāšanas un procentu maksājumu biežumu, apjomu un modeli), vienlaikus stingri pieprasot nodrošināt pārredzamību. Turklāt minimālās kredītriska prēmijas likmes, kas eksporta kredīta aģentūrām ir jāprasa par to apdrošināšanas segumu, ir pazeminātas (ne vairāk kā par 15 %) darījumiem ar ilgāku atmaksāšanas termiņu. Vienošanās pamattekstā ir dzēstas nozares vienošanās par dzelzceļa infrastruktūru un projektu finansēšanas struktūrām – tās kļuva nevajadzīgas, jo bija mazāk elastīgas nekā Vienošanās vispārējie noteikumi.

Turklāt dalībnieki paplašināja ***CCSU* darbības jomu**, lai iekļautu projektus, kas saistīti ar vides ziņā ilgtspējīgu enerģijas ražošanu, CO_2 uztveršanu, uzglabāšanu un transportēšanu, enerģijas pārvadi, sadali un uzglabāšanu, tīro ūdeņradi un amonjaku, mazemisiju ražošanu, bezemisiju un mazemisiju transportu un tīras enerģijas minerāliem un rūdām. Šī norise palīdzēs palielināt eksporta finansējuma ietekmi centienos nodrošināt klimata mērķu sasniegšanu un izpildīt Parīzes nolīgumā pausto apņemšanos saskaņot finanšu plūsmas ar virzību uz zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni un klimatnoturīgu attīstību.

Vienošanās modernizācijas ietvaros tika arī pārformulēta **Kuģu nozares vienošanās** (*SSU*), un tā kļuva par autonomu nozares vienošanos. (Piezīme. Sarunas par *SSU* reformu tika sāktas 2024. gada martā.)

(ii) Aizliegums atbalstīt ogļu elektrostacijas

2021. gada jūnijā Vienošanās dalībnieku sanāksmē ES nāca klajā ar priekšlikumu pārskatīt Nozares vienošanos par ogļu elektroenerģijas ražošanas projektiem (*CFSU* – iepriekš Vienošanās VI pielikums), lai aizliegtu oficiāli atbalstītus eksporta kredītus vai saistīto atbalstu ogļu elektrostacijām, aprīkojuma piegādei šīm elektrostacijām un saistītām darbībām, piemēram, katlu ogļu ieguvei un transportēšanai. Turpmākas sarunas notika dalībnieku ārkārtas sanāksmē, kas tika organizēta virtuālā formātā 2021. gada 15. septembrī. Dalībnieki panāca vienprātību 2021. gada oktobrī pirms Apvienoto Nāciju Organizācijas 2021. gada Klimata pārmaiņu konferences (*COP 26*). Sarunu rezultāts palīdz īstenot Savienības vēlmi sasniegt Parīzes nolīguma par klimata pārmaiņām mērķus.

Saskaņotajā tekstā, kas veido Vienošanās 6. pantu, ir ietverts tūlītējs aizliegums piešķirt oficiāli atbalstītus eksporta kredītus vai saistīto atbalstu jaunu ogļu elektrostaciju vajadzībām veiktam eksportam un aprīkojuma piegādei esošajām stacijām. Tajā ir paredzēti arī vairāki izņēmumi. Ir atļauts sniegt atbalstu elektrostacijām, kas darbojas ar efektīvām oglekļa uztveršanas, izmantošanas un uzglabāšanas (*CCUS*) iekārtām, vai esošo ogļu elektrostaciju modernizācijai, kas paredz uzstādīt *CCUS*, pamatojoties uz emisiju robežvērtību 350 metriskās tonnas CO_2 uz GWh (vai līdzīgiem attiecīgiem kritērijiem, kas uzskaitīti Nozares vienošanās par klimata pārmaiņām 1. papildinājuma 1. tipa projektu B klasē). Otrs izņēmums ļauj esošajās stacijās izmantot eksporta kredītu atbalstu piesārņojuma vai emisiju samazināšanas aprīkojumam, ja tas neizraisa ne stacijas lietderīgā darbmūža pagarināšanu, ne jaudas palielināšanu. Visbeidzot, jaunajā 6. pantā ir paredzēts, ka, ja nākotnē tiks izstrādātas efektīvas CO_2 emisiju samazināšanas tehnoloģijas, kas nav *CCUS*, dalībnieki var vienprātīgi nolemt atļaut to atbalstīšanu. Jaunais 6. pants aizstāja *CFSU*, kas tika svītrota no Vienošanās.

(iii) 6. panta pārskatīšanas sākšana

Pamatojoties uz jauno 6. pantu un saistībā ar *CCSU* darbības jomas paplašināšanu, ES 2022. gada jūlijā dalībniekiem iesniedza pirmo diskusiju dokumentu par Vienošanās 6. panta pārskatīšanu nolūkā aptvert visu fosilo kurināmo (tostarp katlu ogļu ieguves un transportēšanas darbības, jēlnaftas un dabasgāzes izpētes, ieguves, transportēšanas, uzglabāšanas, rafinēšanas, sadales darbības enerģētikas nozarē un elektroenerģijas ražošanu bez emisiju samazināšanas). Tam sekoja 2023. gada novembra priekšlikums, kurā izklāstīta plašāka informācija par pieeju. ES priekšlikumā ir paredzēts aizliegums ar ierobežotiem izņēmumiem, kam piemēro stingru pārredzamības mehānismu un prasību atklāt jebkādu turpmāku atbalstu, pamatojot tā sniegšanu. Saskaņā ar priekšlikumu no *CCSU* tiktu izslēgti arī visi projekti, kuru pamatā ir fosilais kurināmais. Dalībnieki to pašlaik apspriež.

(iv) Vietējo izmaksu noteikumu reforma

2019. gada jūnijā ES nāca klajā ar priekšlikumu palielināt vietējo izmaksu maksimālo summu, ko varētu atbalstīt saskaņā ar Vienošanās noteikumiem. Dalībnieki priekšlikumu apsprieda 2019. gada novembrī un 2020. gada martā un jūnijā, un līdz tam laikam bija panākta vispārēja vienprātība par principu, ka Vienošanās ir jāpadara elastīgāka šajā jautājumā, bet ne par ES sākotnēji ierosināto mehānismu.

2020. gada novembrī ES nāca klajā ar kompromisa priekšlikumu, kurā tika ierosināts palielināt vietējo izmaksu atbalsta maksimālo līmeni līdz 40 % no eksporta līguma vērtības (*ECV*) I kategorijas valstīs un līdz 50 % no eksporta līguma vērtības II kategorijas valstīs visās nozarēs (izņemot *ASU* un *SSU*), un nemainīt iepriekšējas paziņošanas prasības attiecībā uz vietējām izmaksām, kas pārsniedz 15 % no eksporta līguma vērtības. Dalībnieki neoficiāli vienojās par priekšlikumu, kā arī vienojās svītrot īpašos noteikumus par vietējām izmaksām, kas ietverti Nozares vienošanās par atjaunojamo energoresursu, klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās un ūdenssaimniecības projektiem (*CCSU*), un ieviest pārskatīšanas klauzulu, ko paredzēts izmantot trīs gadus pēc jauno vietējo izmaksu noteikumu stāšanās spēkā. Visi dalībnieki par šīm izmaiņām oficiāli vienojās rakstiskā procedūrā 2021. gadā.

(v) *CIRR* reforma

Sarunas par reformu sākās dalībnieku tehnisko ekspertu (*TEP*) 15. sanāksmē 2017. gada martā. Pēc ilgas tehniskās informācijas apmaiņas dalībnieki 2021. gada 15. jūlijā oficiāli vienojās par *CIRR* reformas tekstu, kas kļuva piemērojams no 2023. gada 15. jūlija.

Vienošanās ietver pārskatītu metodiku bāzes likmju aprēķināšanai (izmantojot astoņus valdības obligāciju termiņus, nevis trīs vai pat vienu kā iepriekš), saskaņotu *CIRR* aprēķinu dažādos nozaru vienošanās dokumentos (izņemot *SSU* un *ASU*, kurām ir atsevišķa *CIRR* metodika) un noteikumu ieviešanu attiecībā uz *CIRR* likmes uzturēšanu pirms finanšu līguma parakstīšanas. Pārskatīšanas laikā tika noteikta arī obligāta saistību maksa tiešajiem aizdevējiem.

Turklāt, tā kā 2021. gadā beidza pastāvēt *LIBOR* etalonlikme, jaunā *CIRR* uzcenojuma aprēķināšanai kļuva neiespējami izmantot nesen saskaņoto metodiku (puse no piecu gadu

mijmaiņas darījumu procentu likmju starpības trīs mēnešu vidējā dienas ienesīguma + 80 bāzes punkti). Lai risinātu šo jautājumu, dalībnieki saistībā ar sarunām par modernizāciju 2023. gadā vienojās par pagaidu fiksētu uzcenojumu 100 bāzes punktu apmērā, līdz tiks panākta vienošanās par jauniem noteikumiem vai līdz 2024. gada 14. jūlijam. 2023. gada novembrī eksperti vienojās pagarināt pagaidu uzcenojumu par vienu gadu (t. i., līdz 2025. gada 14. jūlijam).

(vi) Vienotas nostājas

Covid-19 pandēmijas negatīvā ietekme uz ekonomiku ietekmēja arī Vienošanās noteikumu izstrādi, par ko liecina vienoto nostāju pieņemšana par i) atmaksas atlikšanu saskaņā ar aviācijas nozares vienošanos (*ASU*) 2021. gadā un ii) sākotnējās iemaksas samazināšanu gan 2021. gadā, gan 2023. gadā.

- Atmaksas atlikšana aviācijas nozarē

2021. gada februārī ES ESAO sekretariātam iesniedza priekšlikumu par vienotu nostāju, lai mazinātu Covid-19 veselības krīzes smago ietekmi uz Eiropas civilās aviācijas nozari. Rosinātā vienotā nostāja ļautu *ASU* dalībniekiem uz laiku atbalstīt civilo gaisa kuģu ražotājus, kuru darījumdarbību apdraudēja operatoru un jaunu gaisa kuģu un dzinēju pircēju īstermiņa likviditātes problēmas, ko izraisījuši ar pandēmiju saistītie starptautiskās ceļošanas ierobežojumi. Dalībnieki pieņēma vienoto nostāju, un tā stājās spēkā 2021. gada 12. martā. Tā aptver laikposmu no 2020. gada 1. novembra līdz 2021. gada 31. oktobrim.

- Sākotnējās iemaksas samazināšana

Dalībnieki 2021. gada 5. novembrī vienojās par vienotu nostāju attiecībā uz tās minimālās sākotnējās iemaksas samazināšanu, kas pircējiem jāmaksā darījumos saskaņā ar Vienošanās noteikumiem. Dalībnieki pasākumu apstiprināja kā steidzamu un ārkārtas pasākumu, kas nepieciešams, lai reaģētu uz Covid-19 veselības krīzes izraisīto ekonomikas lejupslīdi. 2021. gada vienotā nostāja, kas sākotnēji bija spēkā līdz 2022. gada 4. novembrim, tika pagarināta par vēl vienu gadu, tādējādi tā zaudēja spēku 2023. gada 4. novembrī. Par līdzīgu vienoto nostāju, pamatojoties uz procentu likmju kāpumu un pastāvīgu inflācijas spiedienu, dalībnieki vienojās 2023. gada decembrī, un tā būs spēkā vienu gadu.

(vii) Citas norises saistībā ar noteikumu izstrādi

Pārskata periodā tika mainīti vairāki termiņi saistībā ar dažādu nozaru vienošanos pārskatīšanu. 2021. gadā kodolenerģijas nozares vienošanās (*NSU*) pārskatīšanas termiņš tika pārcelts uz 2023. gada beigām, un 2021. gadā uz 2023. gada beigām tika pārcelti trīs termiņi attiecībā uz dzelzceļa nozares vienošanos (*RSU*) (pārskatīšanas termiņš, turpināmības klauzula un izmaiņas sindikācijas prasībā darījumiem ESAO valstīs ar augstu ienākumu līmeni). (Piezīme. Modernizācijas ietvaros *RSU* tika svītrota. Sk. tālāk.) Visbeidzot, Nozares vienošanās par klimata pārmaiņām (*CCSU*) turpināmības klauzulas termiņš, kas piemērojams III papildinājumam (atbilstības kritēriji projektiem, kas saistīti ar pielāgošanos klimata pārmaiņām), tika pagarināts par vienu gadu, proti, līdz 2021. gada 31. decembrim.

Vēl viens pavērsiens pārskata periodā bija vienošanās par prēmijām attiecībā uz tirgus standarta valstīm iekļaušana Vienošanās dokumentā 2017. gadā. Dalībnieki 2016. gada

novembrī vienojās par šo jauno noteikumu kopumu kredītriska prēmijām, ko piemēro valstīm, kurās privātais tirgus finansējums ir vispārpieejams (t. i., tirgus standarta valstis).

Pārskata periodā dalībnieki turpināja vienoties par vienošanās par nesaistītu OAP kredītu pārredzamību, kas sākotnēji stājās spēkā 2005. gadā, pagarināšanu par diviem gadiem. Pēdējo reizi tas notika 2022. gadā, kad vienošanās tika pagarināta līdz 2024. gada decembrim, kad notiks sarunas par to, kā vienošanos padarīt pastāvīgu vai pagarināt uz ilgāku laikposmu.

Jauni dalībnieki

Pārskata periodā Turcija (2018. gada novembrī) un Apvienotā Karaliste (2021. gada jūnijā) kļuva par Vienošanās dalībniecēm, kopējam dalībnieku skaitam sasniedzot 11. Apvienotā Karaliste arī kļuva par Nozares vienošanās par eksporta kredītiem civilās aviācijas gaisa kuģiem (Aviācijas nozares vienošanās) dalībnieci.

Turcija 2017. gada septembrī iesniedza pieteikumu kļūt par Vienošanās dalībnieci. Vienošanās par tās dalību tika panākta 2018. gada novembrī, un tā stājās spēkā nekavējoties. Apvienotā Karaliste piedalījās gan Vienošanās, gan Aviācijas nozares vienošanās (*ASU*) īstenošanā kopš to pirmsākumiem, pateicoties tās dalībai Eiropas Savienībā. Tā kā 2020. gada 31. janvārī tā izstājās no Eiropas Savienības, tās dalība beidzās. Vienošanās un *ASU* dalībnieku sanāksmēs no 2020. gada marta līdz 2021. gada martam Apvienotā Karaliste piedalījās kā novērotāja. Apvienotā Karaliste kļuva par Vienošanās un *ASU* dalībnieci 2021. gada jūnijā.

3. Eksporta kredītu starptautiskā darba grupa

Konteksts

Starptautiskā darba grupa (SDG) tika izveidota 2012. gadā kā forums dialogam starp ESAO un valdības atbalstīto eksporta kredītu sniedzējiem, kas nav ESAO dalībnieki, lai vienotos par jaunu daudzpusēju noteikumu kopumu "pamatnostādņu" veidā. SDG ir 18 dalībnieki (toreizējās 10 ESAO Vienošanās par oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem ("ESAO Vienošanās") dalībnieces)[3], kā arī Brazīlija, Ķīna, Indija, Indonēzija, Izraēla, Malaizija, Krievijas Federācija un Dienvidāfrika. Padome 2015. gada 26. novembrī apstiprināja ES dalību SDG sarunās[4].

Tomēr, neraugoties uz 20 SDG sarunu sesijām no 2012. līdz 2019. gadam, progress nebija pietiekams. Pastāvēja lielas atšķirības attiecībā uz galvenajiem strukturālajiem jautājumiem, piemēram, pārredzamības pakāpi, kas nepieciešama, lai pierādītu atbilstību iespējamiem noteikumiem, kā arī to piemērošanas jomu. Tā rezultātā ES un citu SDG dalībnieku grupa 2020. gada 19. novembrī pieņēma lēmumu apturēt savu dalību tehniskajās sarunās[5]. Lai gan apturēšana ir īslaicīga, līdz šim nav izpildīti nosacījumi, kas ļautu atsākt darbu.

[3] ASV, Austrālija, ES, Japāna, Jaunzēlande, Kanāda, Koreja, Norvēģija, Šveice un Turcija.
[4] https://www.consilium.europa.eu/media/23017/st14376-fr15.pdf
[5] https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-and-10-other-members-suspend-participation-negotiations-international-working-group-export-2020-11-19_lv

Pārskata periodā notika deviņas SDG oficiālās tehniskās sanāksmes – Brazīlijā 2016. gadā, Vašingtonā un Pekinā 2017. gadā, Romā, Hāgā un Luksemburgā 2018. gadā un Oslo, Bukarestē un Brazīlijā 2019. gadā.

SDG ģenerālsekretārs un darba grupas

SDG dalībnieki iecēla ģenerālsekretāru, lai nodrošinātu efektīvāku sarunu procesu un sarunu neitrālu sekmēšanu. *Michal Ron* no Itālijas sāka pildīt savus pienākumus no 2017. gada 1. septembra un tika iecelta amatā uz trim gadiem. Dalībnieki arī vienojās par viņas pēcteci no 2020. gada – *Jian-Ye Wang* no Ķīnas.

Lai atvieglotu tehnisko sarunu sagatavošanu laikā starp SDG plenārsēdēm, tika izveidotas vairākas darba grupas šādos jautājumos: maksimālais oficiālais atbalsts un sākotnējā iemaksa, vietējās izmaksas, maksimālie atmaksas termiņi un atmaksāšanas grafiks, informācijas apmaiņa, piemērošanas darbības joma, cenu noteikšana un procentu likmes. Tika uzsāktas arī atsevišķas sarunas par kuģiem.

Sarunās tika panākta zināma konverģence vairākos tehniskos jautājumos. Piemēram, 17. SDG sanāksmē Luksemburgā sarunās par maksimālo oficiālo atbalstu tika gūts neliels progress, pusēm apstiprinot "eksporta līguma vērtības", "eksporta līguma cenas" un "komerclīguma vērtības" definīcijas. SDG 20. sanāksmē, kas 2019. gada septembrī notika Brazīlijā, puses panāca zināmu konverģenci attiecībā uz maksimālajiem atmaksas termiņiem un projektu finansējumu. Turklāt sarunās par kuģniecību tika panākta daļēja konverģence attiecībā uz tādiem elementiem kā līdzfinansējums ar privāto sektoru, kreditēšanas termiņa sākums un oficiālā atbalsta attiecināmās izmaksas. Tomēr nevienā no šīm jomām nebija iespējams sasniegt pilnībā saskaņotus rezultātus.

Turklāt delegācijas būtībā nespēja panākt jēgpilnu konverģenci saistībā ar sarunās apspriežamajiem pamatjautājumiem. Tie attiecās uz to, kā nodrošināt eksporta kredītu darījumos piedāvāto noteikumu pārredzamību, lai pierādītu atbilstību pamatnostādnēm, pietiekami plašu aptvērumu un nepieciešamību ievērot starptautiskos standartus attiecībā uz parāda atmaksājamību. Neraugoties uz intensīvām sarunām, kā arī radošiem un labticīgiem ģenerālsekretāra centieniem panākt kompromisu, no 2019. gada otrās puses kļuva skaidrs, ka vienprātība par šiem jautājumiem nav iespējama.

Šī dalībnieku nespēja tehniskā līmenī panākt vienprātību attiecībā uz pamatjautājumiem pirmo reizi tika apspriesta 19. SDG sanāksmē Bukarestē 2019. gadā. ES cita starpā uzsvēra, ka sarunas ir jāpārorientē no tehniskā uz politisko līmeni, lai mēģinātu pārvarēt strupceļu. Turpmākās neoficiālās sarunās, kas septembrī notika Brazīlijā, netika panākts nekāds progress. Eiropas Savienības Padome 2020. gada 21. janvārī pievērsa uzmanību šai situācijai.

SDG augsta līmeņa sanāksme

Nākamā SDG sanāksme notika ministru vietnieku (ģenerāldirektoru) līmenī 2020. gada 10. jūlijā, lai apspriestu, kā varētu pārvarēt būtiskās atšķirības, lai tehniskās sarunas varētu turpināties. Pirms sanāksmes tika mēģināts vienoties par kopīgu paziņojumu, ar ko apstiprina turpmāko rīcību attiecībā uz galvenajiem jautājumiem. Tomēr vienprātība netika panākta ne ar paziņojuma palīdzību, ne pašā sanāksmē.

Tā rezultātā SDG dalībnieku grupa, kas sastāvēja no Amerikas Savienotās Valstīm, Austrālijas, Brazīlijas, Eiropas Savienības, Japānas, Jaunzēlandes, Kanādas, Korejas, Norvēģijas, Šveices un Turcijas apturēja savu dalību SDG tehniskajās sarunās. Šie dalībnieki 2020. gada 19. novembrī nāca klajā ar publisku paziņojumu par situāciju[6]. Paziņojumā norādīts, ka "pēc astoņus gadus ilgas apspriešanās SDG locekļu nostājas joprojām būtiski atšķiras attiecībā uz saistībām [..] pamatjautājumos." Tajā arī norādīts, ka parakstītāji dalībnieki nevar "pamatot turpmāku dalību SDG tehniskajās sarunās, ja vien un kamēr dalībnieki neuzņemas vajadzīgās augsta līmeņa saistības, kas ļaus atsākt tehniskās sarunas".

Tomēr paziņojuma parakstītāji skaidri norādīja, ka "[viņi] laikā, kamēr ir apturētas turpmākas tehniskās sarunas, joprojām būs gatavi apsvērt ticamus priekšlikumus, jo īpaši attiecībā uz pārredzamību, ko SDG dalībvalstu valdības iesniegs apspriešanai ministru vietnieku līmenī." Viņi paziņoja arī par savu vēlmi nākotnē izvērtēt, vai ir nepieciešamie apstākļi sarunu atsākšanai, un apsvērt jaunu SDG augsta līmeņa sanāksmi ministru vietnieku līmenī, ja apstākļi to pamatos.

Šajā kontekstā Komisija un Padome katru gadu, proti, 2021., 2022. un 2023. gada beigās, ir novērtējušas, vai ir bijušas kādas norises, kas pamatotu jaunu augsta līmeņa sanāksmi nolūkā apspriest iespējamu SDG atjaunošanu. Katrā šajā pārskatīšanas reizē tika secināts, ka vajadzīgie nosacījumi nav izpildīti un ka neviena no SDG dalībvalstu valdībām nav nākusi klajā ar nevienu ierosinājumu par kādu no galvenajiem jautājumiem. Nākamā pārskatīšana ir plānota 2024. gada beigās.

Komisija pienācīgi informēs Eiropas Parlamentu par jaunām norisēm.

[6] https://policy.trade.ec.europa.eu/news/eu-and-10-other-members-suspend-participation-negotiations-international-working-group-export-2020-11-19_en.